

عنوان مقاله:

گونه شناسی پژوهش های علوم انسانی بر مبنای معیار نوآوری

محل انتشار:

نخستین همایش ملی نوآوری در علوم انسانی و اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهام ابراهیمی - عضو هیات علمی گروه پژوهشی مدیریت ، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

فرزانه میرشاه ولایتی - عضو هیات علمی گروه پژوهشی مدیریت ، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

امروزه علوم انسانی سهمی غیرقابل انکار در نظام نوآوری دارد، اگرچه ممکن است برخی از پژوهشگران این حوزه، خود را به عنوان بخشی از این نظام نپندارند و از ایجاد پیوند میان پژوهش های خود با نظامهای نوآورانه و فناورانه - با تعریف های رایجی که از آنها وجود دارد- رضایت نداشته باشند. هدف این مقاله آن است که با تحلیل نتایج یکی از پروژههای انجام شده در مورد کیفیت سنجی پژوهش های علوم انسانی ، فهم دقیق و متناسب سازی شدهای از معیار نوآوری در نسبت با پژوهش های این حوزه ارائه کند. نتایج این تحلیل نشان داد، می توان گونه شناسی از پژوهش های علوم انسانی بر مبنای معیار نوآوری و با در نظر گرفتن دو بعد زمان و موفقیت ارائه کرد. بر اساس این گونه شناسی می توان نشان داد نوآوری دو شکل دارد. اولی ، با فهم «مدرن» از پژوهش ارتباط داشته و نوآوری از جنس «گامهای کوچک» است . دومی ، به فهم «سنتی» از پژوهش مربوط می شود و یک نوآوری «پیشگامانه» است . از اینرو، نوآوری صرفا یک ویژگی پژوهش های مدرن با معنایی ثابت نیست ؛ بلکه می تواند با توجه به نوع پژوهش و به عنوان یک معیار کیفیت ، بازتعریف شود.

کلمات کلیدی:

نوآوری، گونه شناسی نوآوری، علوم انسانی ، دوگانه مدرن-سنتی .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803722>

